

Σύντροφοι, Φίλοι,

Χαράξαμε τήν πορεία για τή Συνδιάσκεψη. Πώς όμως θα φτάσουμε εκεί; Μέσα από κεντρική πολιτικά καθοδηγούμενη δουλειά ή μέσα από μια αναρχούμενη διαδικασία, όπου τό κάθε κέντρο δύναμης και κάθε ομάδα θα επιβάλλει μέσα από εύκαιρακούς συσχετισμούς τούς δικούς της όρους, χαρακτηριστικό τής λειτουργίας τών αστικών κομμάτων;

Σύντροφοι πρέπει να εφαρμόσουμε σωστά τό μαρξισμό πού λέει: όχι μόνον ένότητα - όχι μόνο πάλη, αλλά ένότητα και πάλη, πάλη και ένότητα άνοιχτά και πάνω σε αρχές.

Κάθε άλλος δρόμος πού πρόσκαιρα προσφέρει κάποιο συμβιβασμό είναι κουκούλωμα τών αντιθέσεων, είναι μια ένότητα στηριγμένη στην αστική βάση τών άτομικών συμφερόντων.

Βρισκόμαστε στην πορεία προς τή συνδιάσκεψη, για τήν εκλογή τών οργάνων του Κινήματος. Αυτό θα όξύνει όλο και περισσότερο τήν έσωκομματική πάλη γιατί οργανωμένα σύνολα έχουν για στόχο τους τόν έλεγχο τών διαδικασιών.

Αυτά τά οργανωμένα σύνολα θέλουν να όδηγήσουν στον πολυκεντρισμό. να μετατρέψουν δηλαδή τό Κίνημά μας από ένιαία πολιτική ένότητα, όπως είναι και πρέπει να είναι, σε άθροισμα επί μέρους ομάδων.

Έπειδή κάτι τέτοιο περιέχει τό σπέρμα τής διάσπασης και τής διάλυσης, ο Πρόεδρος και ή Έκτελεστική Γραμματεία, είναι αποφασισμένοι να διατηρήσουν τήν ένιαία έκφραση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. αντιμετωπίζοντας σθεναρά με πολιτική μεθοδολογία και πραχτική τς διάφορες καταστάσεις.

Τά δύο χρόνια ζωής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχουν σφραγισθεϊ από πολλά γεγονότα και καταστάσεις, πού ή εμφάνιση, τό ξετύλιγμα και ή έμβασή τους βρίσκονται σε συνάρτηση με τό επίπεδο ανάπτυξης του Κινήματος στις διάφορες περιόδους.

Η φάση πού διανύουμε σήμερα είναι φάση σημαδιακή και καθοριστική και για τήν ιδεολογικο-πολιτική φυσιογνωμία και για τήν οργανωτική και λειτουργική ολοκλήρωση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Η μέχρι τώρα προσοτική συσώρευση τών έμπειριών τών γνώσεων, τών σκέψεων και τών έσωκομματικών

ἀντιθέσεων ἔχει ξεπεράσει τό κρίσιμο σημείο καί μιά νέα ποιότητα ἔχει διαποτίσει βαθειά τήν προβληματική, τή λειτουργία καί τήν ἀναζήτηση τῶν μελῶν καί τῶν στελεχῶν μας σέ ὅλη τήν κλίμακα τῆς ὀργάνωσης. Τούτη ἡ καταχτημένη ὁμολογένη μετασχηματίζεται ἀπό τό κέντρο καθοδήγησης σέ μιά ἀποκρυσταλλωμένη πιά στρατηγική καί ταχτική πού καθορίζει τόσο τήν ὀργάνωση καί λειτουργία τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ ὅσο καί τήν πολιτική του δράση σάν φορέα ριζικῆς κοινωνικῆς ἀλλαγῆς.

Σ' αὐτή τή διαδικασίᾳ τῆς βαθμιαίας διαφοροποίησης καί τῆς πολιτικῆς ἀνέλιξης τῆς ὀργάνωσης παρουσιάστηκαν ἀρκετές φορές παραλλαγές μεταφυσικῶν ἀπόψεων, σάν ἀποτέλεσμα τῆς ἀμορφίας τῆς ὑπολειτουργικότητας καί τῆς λειψῆς καθοδήγησης. Ἡ τελική κατάληξή τους ἦταν ἡ δημιουργία μιᾶς σειρᾶς περιθωριακῶν ὁμάδων ἔξω ἢ καί κόντρα ἀπό τοὺς νόμους κίνησης τῶν μαζῶν καί τοὺς νόμους οἰκοδόμησης καί λειτουργίας τῶν πολιτικῶν φορέων. Οἱ παρατηρούμενες ἀντιμαρξιστικές ἀντιλήψεις πού ἔχουν σχηματοποιηθεῖ καί μποροῦν νά περιγραφτοῦν εἶναι:

Α. ὁ παλαιοκομματισμός σάν ἔκφραση καί πραχτική τῆς φιλελεύθερης ἀστικῆς ἰδεολογίας. Θεωρεῖ τήν ὀργανωμένη βάση σάν τόν παράγοντα γιά τή δεξιά, ρεφορμιστική παρέκκλιση τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ καί γιά τήν ἀκαριαία ἐκλογική του ἄνοδο μέσω τῆς ψηφοθηρίας τῶν κομματάρχων καί παραγόντων.

Ὁ χῶρος δουλειᾶς, πού ἔχει ἐπιλέξει εἶναι κύρια οἱ ὁπαδοί καί οἱ ψηφοφόροι καί λιγώτερο ἡ ὀργάνωση, προσπαθώντας ἔτσι νά δημιουργήσει γενικό κλίμα καί εὐνοϊκοὺς συσχετισμούς γιά νά ὑλοποιήσει τίς προθέσεις καί τοὺς σκοπούς του.

Ἀπέναντι σ' αὐτή τή μυωπική καί ἀνιστόρητη ἀντίληψη, ἡ κεντρική ἔκφραση τοῦ Κινήματος ἀπό τήν ἰδρυση του ἔχει καθημερινά ἀνοιχτό μέτωπο. Μέ τή σειρά τους πάλι ἀπέναντι σ' αὐτή τήν ἀντίληψη, πού δέν εἶναι τίποτα ἄλλο ἀπό ἀστικο-φιλελεύθερη αὐταπάτη καί ἐπικίνδυνη οὐτοπία, συνολικά οἱ ὀργανώσεις μας καί ὅλα τὰ μέλη μας χωριστά ἔχουν πολιτική ὑποχρέωση νά ἀντιπαρατίθενται ἀταλάντευτα, νά διαπαιδαγγοῦν καί νά προσανατολίζουν σωστά τοὺς παγιδευμένους φορεῖς της τόσο μέσα ὅσο καί ἔξω ἀπό τό Κίνημά μας.

Ὅμως ἡ πολιτική ἀντίθεσή μας μέ τόν παλαιοκομματισμό δέν πρέπει σέ καμμιά περίπτωση νά μᾶς σπρώξει σέ σεχταριστικά λάθη, πού ἐξομοιώνουν καί ταυτίζουν τόν παλαιοκομματισμό μέ τή μαζικοποίηση τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. Καί τοῦτο γιὰτί ἡ ποιοτική καί ποσοτική ἀνάπτυξη τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ ἀποτελεῖ

τό βασικώτερα συνυφασμένο στοιχείο μέ τόν άγώνα γιά κατάχτηση τών στρατηγικῶν στόχων του γιά 'Εθνική 'Ανεξαρτησία, Λαϊκή Κυριαρχία καί Κοινωνική 'Απελευθέρωση. Πρέπει νά ξακαθαριστεῖ ἐδῶ, πώς ἡ ἐκλογική ἄνοδος τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ μέσα στήν πολύπλευρη δυναμική τῆς ἀνάπτυξης τοῦ Κινήματος ἐμπεριέχεται καί εἶναι μία μόνο πλευρά.

Β. ὁ ἐίσοδος ὅς σάν ραχτική μέ τή θεωρητική καί πολιτική κάλυψη τοῦ τροτσκισμοῦ. 'Η ὑπόγεια καί ὑπονομευτική δουλειά τῶν στρατευμένων μελῶν τούτης τῆς φράξιᾶς εἶχε σάν στόχο τό πολιτικό ἔλεγχο τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ μέσα ἀπό τή ντέ φάκτο κατοχύρωση τῆς φράξιᾶς του. "Αν χανόταν ἡ εὐκαιρία τοῦ ἐλέγχου σάν σκοπός ἔμπαινε ἡ αὔξησή τους μέσα ἀπό τήν παράλληλη προώθηση διαλυτικῶν διαδικασιῶν. (Λεπτομερεῖς ἀναφορές γιά τίς πολιτικές μας διαφορές καί γιά τή συγκεκριμένη δράση τους στό 7μηνιαῖο ἐνημερωτικό δελτίο):

Γ. οἱ πληρεξούσιοι - ἐγγυητές τῆς ἀριστερῆς τάσης καί ἰδεολογικῆς συνέπειας, τοῦ δροῦν στό ὄνομα τῆς βάσης ἀντικαθιστώντας τήν ἀνοιχτή συλλογική πολιτική λειτουργία τοῦ Κινήματος μέ τήν ὁμαδοποίηση καί τό συνωμοτισμό. 'Η βάση στήριξης καί συντήρησης αὐτῆς τῆς χρεωκοπημένης πολιτικῆς πρακτικῆς προσδιορίζεται στό χῶρο τοῦ αὐθόρμητου, πού μέ τή σειρά του ἔχει τήν πηγή του στήν ἐπαναστατική ἀνωριμότητα καί τήν ἰδεολογική σύγχυση. 'Ο αὐθόρμητισμός ἦταν καί εἶναι σύμφυτος μέ τά ἀρχικά στάδια δημιουργίας τῶν πολιτικῶν φορέων καί εἶναι ἐπιδεχτικός στήν πολιτική καί διαπαιδαγωγική δουλειά ἐνός κέντρου καθοδήγησης. Στήν περίπτωση ὅμως πού δέν ὑπάρχει μία κεντρικά, ὁλοκληρωμένη καί ἐνιαία ἐπεξεργασμένη γενική πολιτική γραμμή ἀντικειμενικά διαμορφώνεται ἕνα ὀργανωτικό-πολιτικό κενό ἀνάμεσα στήν καθοδηγητική πολιτική προσφορά τοῦ κέντρου καί στήν ἀναζήτηση τῆς βάσης. Τούτη ἡ ἀναντιστοιχία εἶναι ἀναγκαῖο νά καλυφτεῖ μέ τό δυνάμωμα καί τό ἀποκρυστάλλωμα τοῦ κέντρου καθοδήγησης, πού εἶναι ἐπιταχτικό νά προκύψει μέσα ἀπό τήν κριτική καί τήν ἀντιπαράθεση καί τήν πολιτική βοήθεια τῆς ὀργανωμένης βάσης καί τῶν στελεχῶν.

Αὐτό σημαίνει πώς ἡ τέτοια πάλη τῶν ἀντιλήψεων καί τῶν θέσεων εἶναι δύναμη προωθητική γιά τό χῶρο γιατί συμβάλλει ἀποφασιστικά στήν ἐπίλυση καί τό ξεπέρασμα ὀρισμένων ἀντιθέσεων καί γιατί ἔτσι καταλύεται ὄχι εὐκαιριακά καί μέ συμβιβασμούς μία ποιοτική σύνθεση πού ἐξασφαλίζει τήν ἀρραγή ἐνότητα καί συσπείρωση ὅλων τῶν δυνάμεων.

Πολλές φορές ὅμως τό παραπάνω χάσμα μαζί μέ τό εὐμετάβολο τοῦ

αὐθόρμητου στοιχείου παρέχουν δυνατότητες δράσης σέ ὀρισμένα στελέχη, πού ἔχουν μιᾶ μόνιμη ροπή πρὸς τόν τυχοδιωχτισμό. Ἐπιδιώκοντας τήν εὐκολή ἱκανοποίηση τῶν ἀτομικῶν φιλοδοξιῶν, καί τοῦ πάθους του γιὰ τήν ἄσκηση κομματικῆς ἐξουσίας ὁδηγοῦνται σέ ἕναν ἄκρατο ὑποκειμενισμό. Προχωρᾶνε ἔτσι στήν υἱοθέτηση μιᾶς ἀλυσσίδας λαθεμένων ἐχτιμήσεων καί μεταφυσικῶν θέσεων. Ὑπαρχτές διαπροσωπικές διαφορές καί ἀνταγωνισμοῦ παίρνουν θεωρητική ὑπόσταση καί ἀνύπαρχτες πολιτικές ἀντιθέσεις ὁξύνονται γιὰ νά φαίνονται προσωπογενεῖς.

Αὕτη ἡ δύνη ἔχει σάν ἀποτέλεσμα τό μπλοκάρισμα τῆς ὀργάνωσης γιὰτί ἡ ἀντιπαράθεση καί ἡ κριτική δέν γίνεται πιά πάνω σέ ἰδεολογικοπολιτικές θέσεις καί στήν πραχτική ἀλλά πάνω σέ ταμπέλες καί ἐπιθετικούς προσδιορισμούς μέ κύριο στόχο τήν ἀμφισβήτηση τοῦ κέντρου καθοδήγησης. Ὅλα αὐτά ἀποβλέπουν συνειδητά στήν ἐνίσχυση καί τόν ἐμπλουτισμό τῶν προσωπικῶν συσπειρώσεων καί στήν ἐπιτάχυνση τῆς ἐξέλιξής τους σέ ὁμάδες καί φράξιες μέ δική τους καθοδήγηση, δομή, περὶ-θαρχία καί στόχους.

Σύντροφοι, φίλοι,

Οἱ παραπάνω γενικές διαπιστώσεις ἔχουν τήν προβολή τους καί μέσα στό χῶρο μας.

Συγκεκριμένα μετὰ τήν ἀποχώρηση τῆς ἐλιτίστικης ὁμάδας παρατηρήθηκαν ὀρισμένες παλινδρομήσεις σχετικά μέ τόν καθορισμό τῆς ὀργανωτικῆς πολιτικῆς τοῦ Κινήματος συνοδευμένες ἀπό μιᾶ σχετική ἀδυναμία τοῦ καθοδηγητικοῦ κέντρου νά προσδιορίσει συγκεκριμένα προγράμματα δράσης σάν ἐξειδίκευση καί προώθηση τῆς τότε ὑπάρχουσας γενικῆς πολιτικῆς γραμμῆς.

Ἐδῶ στεκόμαστε αὐτοκριτικά. Δέν ἀξιοποιήθηκαν σωστά οἱ ἀντικειμενικά ὥριμες συνθήκες καί τό διαθέσιμο στελεχιακό δυναμικό γιὰ τήν ὀργάνωση τοῦ χώρου. Τήν κατάλληλη στιγμή καί εὐνοϊκή συγκυρία ἔλλειψε ἢ καθυστέρησε πολύ τή διαμόρφωση μιᾶς στρατηγικῆς καί ταχτικῆς πού θά ἐνταλοποιοῦσε τή δυναμική τῆς ὀργάνωσής μας.

Ἡ μοιραία κατάληξη αὐτῆς τῆς καθυστέρησης ἦταν τὰ καθοδηγητικά

όργανα νά τρέχουν πίσω από τά γεγονότα. Μερικές φορές για νά προληφτοῦ διάφορες καταστάσεις πού θά εἶχαν ἀρνητικές ἐπιπτώσεις πρὸς τά ἔξω, γινόταν ἀπαραίτητα ἡ παρέμβαση τῶν ὀργάνων χωρίς ὅμως νά εἶναι μπορετό νά διαχωριστεῖ μέσα ἀπό αὐτήν τήν πράξη ἡ καθοδηγητική οὐσία ἀπό τήν ἄσκηση διοικητικῆς ἐξουσίας.

Σ'όλες αὐτές τίς παλινδρομήσεις μπῆκε τέρμα μέ τήν ἀπόφαση τοῦ ὀρισμοῦ τῶν Π.Ν.Ε., πού ταυτόχρονα χάραξε μιὰ συγκεκριμένη καί σταθερή πορεία καί προοπτική για τό Κίνημα.

Αὐτή ἡ ἀπόφαση για τίς Π.Ν.Ε στάθηκε ἀφορμή για νά ἐκδηλωθοῦν οἱ μέχρι τότε συντελούμενες ὑπόγειες διεργασίες μέσα στό ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ὅρισμένα στελέχη προσπάθησαν ἐκεῖνη τήν περίοδο νά ἐκφράσουν τήν κριτική τοποθέτηση ἢ τήν ἄρνηση ἑνός μέρους τῶν μελῶν μας πάνω στή διαδικασία καί τόν τρόπο τῆς ἀπόφασης. Πίστεψαν πῶς ἦταν ἡ κατάλληλη καί ἀνεπανάληπτη εὐκαιρία, νά ἰσχυροποιήσουν τίς ὑπάρχουσες διαπροσωπικές συνδέσεις μέ ἀντικειμενικό στόχο τήν ἐξέλιξή τους σέ ἕνα διαρθρωμένο μηχανισμό μέ δική του λειτουργία.

Γι'αὐτό ἐπιβάλλεται νά προσδιορίσουμε ἀναλυτικά ἐκεῖνες τίς ὁμαδοποιημένες δυνάμεις πού κίνησαν καί συντήρησαν τήν ὀριζόντια διασύνδεση ἢ ἄλλα διαλυτικά φαινόμενα. Βασικό ἀλλά ὄχι ἀποκλειστικό ρόλο διαδραμάτισε ἡ φράξια τῶν εἰσοδιστῶν μέ ὅλες τίς διαπλοκές της. Σάν συμπλήρωμα ὅμως ἀρκετά σημαντικό ἦταν ἡ δράση καί ἄλλων ἀποπροσανατολισμένων στελεχῶν, πού σέ κείνη τήν περίοδο βρέθηκαν κάτω ἀπό τό πολιτικό ἐπηρεασμό μιᾶς νεοπαγοῦς ομάδας, πού εἶχε ὀρίσει τόν ἑαυτόν της "θεματοφύλακα καί ἐγγυητή τῆς ἀριστερῆς γραμμῆς" τοῦ Κινήματος. Ἡ ἀνοιχτή φραξιονιστική δράση, τῶν κεντρικῶν προσώπων αὐτῆς τῆς ομάδας, ἄρχισε μέ τήν ἀπώλεια τῶν ἀξιωματῶν τους ἀπό τά κεντρικά ἢ περιφερειακά ὅργανα. Ἡ οὐσιαστική ὅμως αἰτία καί ρίζα πολιτικά πρέπει νά ἀναζητηθεῖ στόν ἀρριβισμό, τήν ἐμπειρική ἀντίληψη, τήν πολιτική κενότητα, τά πλέγματα καί τήν ἀνυπαξία μαρξιστικῆς - ἀγωνιστικῆς ἠθικῆς. Βαθειά ἀλλοτριωμένοι ἀπό τήν μικροαστική ἰδεολογία εἶχαν ταυτίσει τήν πορεία μορφοποίησης καί ἀνόδου τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ μέ τήν προσωπική συμμετοχή τους στήν κεντρική καθοδήγηση. Εἶχαν πείσει καί τοὺς ἑαυτοὺς ἀκόμα πῶς μιὰ μελλοντική πορεία τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ χωρίς αὐτοὺς στήν καθοδήγηση ἦταν ἕνας ὀπορτουнизмὸς τοῦ Ἀντρέα ἢ ἕνα δεξιό παραστράτημα τοῦ Κινήματος. Τίς δικές τους ἐδραιωμένες ἐπιθυμίες τίς ἀντιπαράθεταν

ἀπέναντι στὶς νομοτέλειες τοῦ χώρου καὶ στὴν πάλη τῶν δυνάμεων μέσα σ' αὐτόν.

Γιὰ τὴν ἐνίσχυση τῆς πολιτικῆς τοῦ ἀξιοπιστίας σὰν ἐγγυητῶν τῆς ἀριστερῆς γραμμῆς προσπάθησαν μέ ἐπιμέλεια νὰ περιχαρακθοῦν μονοπωλῶντας τὴν ἀντίσταση, τὸ ΠΑΚ καὶ τονύζοντας τὸν ἀντικοινοβουλευτισμό τους. Ἐπειδὴ δὲν μποροῦσαν νὰ ἀντιπαραταθοῦν πολιτικά καὶ νὰ πείσουν, δροῦσαν συνωμοτικά καλλιεργῶντας μιὰ ἐσωκομματικὴ πόλωση, μέ τὴ σεχταριστικὴ τους καχτική.

Ἐκτός ἀπὸ τὴ συμμετοχὴ καὶ δράση τούτης τῆς ὁμάδας στὴν ὀριζόντια διασύνδεση μποροῦν νὰ καταγραφθοῦν στὸ μεθοδευμένο σχεδιασμό της:

- τὸ μπλοκάρισμα (ὅσο περνοῦσε ἢ περνάει ἀπὸ τὸ χέρι τους) τῆς μαζικοποίησης καὶ ἡ ὑπολειπτοὺργία τῶν Τ.Ο. γιὰ νὰ εἶναι εὐκόλη ἡ δημιουργία συσχετισμοῦ καὶ νὰ διακωνίζεται ὁ προσωπικὸς ἔλεγχος
- τὴν κακόπιστη, διαβρωτικὴ καὶ δολιτικὴ κριτικὴ μέ στόχο τὴν ὀξυνση τῆς σχέσης τῶν πρωτοβάθμιων ὀργανώσεων ἢ μεμονωμένων στελεχῶν μέ τὰ δευτεροβάθμια ἢ κεντρικὰ ὅργανα
- τὸ πέρασμα στὴν ὀργανωμένη βία καὶ στὸν περὶ γύρο πολιτικῆς ἀνασφάλειας καὶ ἀστάθειας σχετικά μετὰ τὶς γενικὲς πολιτικὲς θέσεις τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ.
- τὴν παραπληροφόρηση γιὰ τὴν ὀξυνση δευτερογενῶν ἀντιθέσεων καὶ τὴν παραποίηση τῆς πραγματικῆς διάστασης διάφορων γεγονότων
- τὴν κατάσυκοφάντιση, τὴν λασπολογία καὶ τὸ πολιτικο-ἠθικὸ ἐκβιασμό γιὰ μιὰ σειρὰ συντρόφους
- τὴν προώθηση τῆς στείρας ἀρνίσεως ὀρισμένων Τ.Ο. Θεσσαλονίκης στὸ διορισμὸ τῆς Π.Ν.Ε.
- τὴν πεισματικὴ ἀρνήση ὀρισμένων στελεχῶν τῆς Σπουδάζουσας νὰ ἐνταχθοῦν καὶ νὰ συμμετέχουν στὴν ἐσωκομματικὴ ζωὴ, χρησιμοποιώντας παράλληλα τὴ συνδικαλιστικὴ προάταξη ΠΑΣΠ. σὰν χωρὸ ζύμωσης καὶ ἀνεξέλεχτης δράσης τῆς ὁμάδας τους
- τὴν ἐκμετάλλευση καὶ τὴν ἐπιρροή τοῦ αὐθόρμητου στοιχείου, ποὺ συνειδητὰ τὸ ἔχει ἐξωθήσει καὶ καθοδηγήσει σὲ "μὲνι κομματικὲς ἐξεγέρσεις" π.χ. Θεσσαλονίκη - Ἰταλία

Ὅλα αὐτὰ εἶναι ἐνταγμένα σὲ μιὰ στρατηγικὴ κατοχύρωσης τοῦ

μηχανισμού τους σαν μέσο πίεσης, συνοματωτικού ελέγχου των διαδικασιών και κατάληψης των κεντρικών και περιφερειακών οργάνων.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΘΕΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ

Αυτές οι ομάδες, από τη φύση της σύμπληξής τους (συμμαχῶ τακτικά για να διαφωνήσω αργότερα) μοιραῶα οδηγούνται σε έσωτερικές πολυδιασπάσεις του έφήμερου μηχανισμού τους γιατί ή συνοχή τους στηρίζεται στη μηχανιστική συγκόλληση ατομικών συμφερόντων και φιλοδοξιῶν. Τό πρόβλημα ὅμως δέν εἶναι να περιμένει κανείς τη διάλυση αὐτῶν τῶν συσπειρώσεων μέσα από τίς ἀντιφάσεις τους και τίς έσωτερικές τους νομοτέλειες, αλλά οὐσιαστικά να επιταχυνθεῖ αὐτή ή διάλυση και θεωρητική ἀπομυθοποίησή τους, μέσα από μιὰ θετική και δραστική παρέμβαση πού ὀφείλει να κάνει τό Κίνημα.

Τέτοιες ὁμαδοποιήσεις εἶναι πολιτικά και λαθεμένες και επικίνδυνες. Λαθεμένες γιατί θεωρητικοποιεῖται κ θεσμοθετεῖται ή λειτουργία ἰδιαίτερων ὁμάδων, στη βάση της "ἀόριστης" και ἀκαταστάλαχτης συνείδησης, του δογματικού και φύλαθλου φερμαλισμοῦ και του ἄκριτου ὑποκειμενισμοῦ, μέ ἀποτέλεσμα πρωταρχικά τόν ἐκφυλισμό και τήν ἀδράνεια. 'Επικίνδυνες γιατί κατακερματίζουν και ἐγκλωβίζουν στελεχειακό δυναμικό και τέλος γιατί δροῦν διαλυτικά και διασπαστικά στό χῶρο.

Εἶναι γεγονός πῶς ή ἀντίληψη αὐτή του φραξιονισμοῦ συγκινεῖ περισσότερο ἄτομα πού "ραγδαῶα" προβληματίστηκαν και "ποιοτικά ἀλματωδῶς" ἐξελεύχτηκαν μέσα στό Κίνημα, ἔξω από τήν καθημερινή τριβή, χωρίς ποτέ - ἐκτός από προκατασκευασμένες καταστάσεις - να ἐμφανίσουν τήν πολιτική τους θέση μέσα σε συλλογικές διαδικασίες, μέ διασφαλισμένη έσωκομματική ἀντιπαράθεση και πάλη.

'Αποκτάει ὅμως σπουδαιότητα τό οὐτοπικό φαινόμενο της ὁμαδοποίησης τουλάχιστον για τό Κίνημά μας - ὅταν γίνει ή πολιτική και κοινωνική του ἀναγωγή. // Στήν προκειμένη περίπτωση οι σύντροφοι θεωροῦν τους ἑαυτούς τους σαν τη μοναδική καθαρῶαιμη συνείδηση του χώρου πού πρέπει να τόν διαμορφώσει ὅχι έ ἀνοιχτές διαδικασίες και ἀντιπαράθεση, αλλά μέ τη συγκρότηση καθοδηγητικῶν δομῶν μέ δική τους διάρθρωση και λειτουργία, πού θα ἀξιοποιοῦν θα καταλαμβάνουν τά ὅργανα του Κινήματος. Αὐτή ή πρακτική θεωρητικά λέει πῶς ὁ πολιτικός φορέας δέν εἶναι αὐτόνομη και ἐνιαῶα πολιτική ὄντότητα μέ κοινή λειτουργία, αλλά ἄθροισμα ὁργανωμένων ὁμάδων πού ἀντανανκλοῦν διαφόρους βαθμούς πολιτικῆς συνείδησης.

Γιά συγκριτική μελέτη υπενθυμίζουμε ότι οι Τροτσκιστές θεωρούν τον πολιτικό φορέα σαν ἄθροισμα ὀργανωμένων ομάδων πού ἀντανακλοῦν διαφορούς βαθμούς κοινωνικῆς συνείδησης.

Ὅμως καί οἱ "ἐπαναστατημένοι" σύντροφοί μας καί οἱ Τροτσκιστές καταλήγουν στά ἴδια πώς ἡ μέθοδος προσπέλασης τῶν διαφορῶν μέσα σ' ἓνα πολιτικό σχηματισμό εἶναι μοναδικά ἡ ξέχωρη ὀργάνωση καί λειτουργία τῶν διαφορῶν ομάδων του. "Ἐτσι ὁ φραξιονισμός καί ἡ ὁμαδοποίηση προβάλλουν σαν μόνιμη ἐπιλογή καί πρακτική τους, μέ στόχο τήν "βαθμιαῖα εἰσοδιστική κατάληψη" τῶν καθοδηγητικῶν ὀργάνων.

Ἀποσιωποῦν συστηματικά τή δυνατότητα συνύπαρξης τῶν διαφορετικῶν ἀπόψεων στή βάση τῆς ἐνότητας τῶν ἀντιθέσεων καί τῆς συνισταμένης ἔκφρασης, πού ἔρχεται σαν ἀποτέλεσμα τῆς πάλης, τῆς ἀντιπαράθεσης καί τῆς σύνθεσης τῶν διαφορετικῶν θέσεων.

Παραμερίζουν ἐντελῶς τοὺς πολιτικούς ὅρους τῆς σωστῆς λειτουργίας ἑνός φορέα, πού ἀπαραίτητα ἐνσαρκιώνονται μέσα ἀπό τό περιεχόμενο: τῆς ἀντιπαράθεσης - τῆς ἐσωκομματικῆς δημοκρατίας - τῆς καθοδηγητικῆς πειστικότητας - τῆς πολιτικῆς καί καταστατικῆς κατοχύρωσης τῶν δικαιωμάτων καί τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ μέλους - τῆς κριτικῆς - τῆς αὐτοκριτικῆς τοῦ περιοδικοῦ ἐλέγχου - τῆς ἐναλλαγῆς καί τῆς ἀνάκλησης.

Ἡ παραπάνω σύμπτωση τῶν ἐπιλογῶν καί τῶν πρακτικῶν δέν εἶναι καθόλου τυχαία, γιατί οἱ φορεῖς τους διαθέτουν τό ἴδιο ταξικό ὑπόστρωμα καί τήν ἴδια ἔκφραση: τό μικροαστικό ἐτσιθελισμό, σαν μέσο μετατροπῆς τῆς ἐπιθυμίας τους σέ πραγματικότητα.

Σύντροφοι,

Ἀπέναντι στίς θεωρητικο-πολιτικά ἐκφυλισμένες καί πρακτικά καταδικασμένες ἐπιλογές καί ομάδες θέτουμε ξεκάθαρα τήν κεντρική θέση τοῦ Κινήματος. Αὐτή γεννιέται ἀπό τή συμπύκνωση τῶν δικῶν μας γνώσεων καί τή συγκρότηση τῆς πεύρας καί τῆς ἐξέλιξης τῆς βάσης πού προσδιορίζουν συλλογικά τό ἄλμα καί ἡ καινούργια ποιότητα τῆς ὀργάνωσης, προδιαγράφουν καί ἐγγυῶνται τήν προοπτική μας.

Σύντροφοι,

Ἡ ἰδεολογικο-πολιτική διαπάλη πού ὑπῆρξε, ὑπάρχει καί θά συνεχιστεῖ μέ διαφορετικές ἐντάσεις, ἀποτελεῖ τή δύναμη καί τή ζωτικότητα μας. Βοηθάει ἀποφασιστικά νά ξεκαθαρίσουμε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι τήν ταυτότητά μας καί νά δημιουργήσουμε τή φυσιογνωμία τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ἕνας ζων-

τανός πολιτικός οργανισμός έχει ανάγκη από θέσεις και αντιθέσεις, σύζεται στη διαμόρφωση της γραμμής του μέσα από μια άνοιχτή διαδικασία, πού μέ τη δύναμη της διαλεκτικής ξεπερνά τις αντιθέσεις. 'Η διαπάλη σφυρηλατεί τη συλογικότητα, δοκιμάζει την ώριμότητα και συσπειρώνει τη δράση γύρω από ένα κοινά επεξεργασμένο πρόγραμμα.

'Η διαδικασία της απόλυτης ιδεολογικο-πολιτικής ένοποίησης του χώρου μας και της διαμόρφωσης μιας κοινής θέλησης αντικειμενικά δέν μπορεί άλλά ούτε και πρέπει να είναι στιγμιαία. Γιατί, αν προσπαθήσουμε στά γρήγορα να συγκαλύψουμε αντιθέσεις και να ξεπεράσουμε μέ πρόχειρα μέσα τις αδυναμίες, θα συσσωρευτούν έκρηκτικά τά προβλήματα, ποτέ δέ θα κατακτήσουμε αυτόδύναμη ΠΑΣΟΚική ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ και ποτέ δέ θα διαπαιδαγωγηθούμε. Οί λύσεις αναγκαστικά πρέπει να προκύπτουν μέσα από ένιατες διεργασίες μέσα στό ίδιο τό Κίνημα. Οί διεργασίες αυτές μπορεί να προκαλέσουν αντιφατικές θέσεις, όπισθοχωρήσεις και ασάφειες, όδηγούν όμως - έφ'όσον δέν χάσουμε τόν τελ σκοπό από μπροστά μας - τό μαζικό λαϊκό Κίνημα άξιόμαχο για ριζική αλλαγή - σέ ένα ψηλότερο βαθμό συνειδητοποίησης, πειθαρχίας, ένότητας και δράσης.

Τά γεγονότα, πού δικαιολογοῦν τίς παραπάνω διαπιστώσεις εἶναι μεταξύ ἄλλων τά ἑξῆς:

1. Τό ὁμαδοποιημένα μέλη τοῦ Κινήματος μεθόδευσαν καί προώθησαν μιὰ παραοργάνωση στίς ὁργανώσεις βάσης τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ μέ στόχο νά ἔχουν στήν ὁργάνωση βάσης τοῦ Κινήματος δικό τους πυρῆνα πού νά τοὺς ἐπιτρέπει νά δημιουργήσουν παντοῦ ἓνα ἀντίστοιχο σκιῶδες ὄργανο μέ σκοπό τήν ἐξασφάλιση πληροφόρησης καί ὅπου εἶναι δυνατόν ἓνα προσωπικό ἔλεγχο. Ὁ τρόπος δουλειᾶς καί στρατολόγησης ἦταν τό "τριαδικό" σύστημα. Τά γεγονότα τοῦτα ἐκτέθηκαν ἀπό σ. πού συμμετέσχαν στίς παραπάνω τριάδες.
2. Ἀπό τό Γενάρη 1976 ἄρχισαν ἀλλεπάλληλες συναντήσεις σέ κεντρικό ἐπίπεδο γιά τήν ὁργάνωση τῆς διαφωνίας ἐνάντια στήν ἀπόφαση γιά τόν διορισμό τῶν Π.Ν.Ε. Ὁ ὀρχικός καί κεντρικός πυρῆνας ἀποτελοῦνταν ἀπό Ι. Τσεκούρα, Στ. Πανταζόπουλο (Ἀθήνα), Σ. Παπαναγιώτου, Π. Νικολόπουλο, Γ. Κύρκιο (Θεσσαλονίκη), Σ. Μπαρᾶκο (Πάτρα), Κ. Παπακυρίτση, Π. Βουρνᾶ καί Γ. Γαβρίλη (Ἰταλία) καί Α. Τσαμισιώτη (Γερμανία). Οἱ συναντήσεις αὐτές χρονικά συνέπεσαν μέ τήν ἀποπομπή ἀπό τό Κίνημα γιά λόγους ἀσφαλείας τοῦ σ. Γιάννη Τσεκούρα.
3. Παρά τίς ἐπιφανειακές διαφορές πού παρουσίαζαν, ἀνάλαβαν τήν καθοδήγηση τῆς ὀριζόντιας διασύνδεσης μαζί μέ τοὺς Τροτσκιστές, χρησιμοποιώντας διαπροσωπικές συνδέσεις καί ἀποπροσανατολίζοντας μιὰ σειρά ἀπό στελέχη ὅπως τοὺς σ. Γ. Κουρούπη, Μ. Κουρούπη, Παπαγεωργίου, Δεκουλάκο κ.ἄ.
4. Τόν Ἀπρίλη 1976 ὁ σ. Γ. Τυλιγάδης (Ἰταλία) ἦρθε στήν Ἑλλάδα καί μέ ὑπόδειξη τῶν παραπάνω ἔκανε συγκεκριμένες κρούσεις σέ συντρόφους. Τό ἔδιο ἔκανε καί στήν Ἰταλία. Αὐτή ἡ προσπάθεια ἦταν στά πλαίσια προώθησης καί επέκτασης τῆς ὁργάνωσης ΠΑ.ΣΟ.Κ Β' πού ἔδρυσαν καί πού δροῦσε στήν Ἰταλία συνομηωτικά χρησιμοποιώντας ἐλάχιστους συντρόφους ἀπό τό ΠΑΚ (ἐγγραφες καταγγελίες ἀπό τοὺς σ. Σμυρλή Χρήστο καί Πάγκαλο Νίκο).
5. Στό συνέδριο τῆς ΠΑΣΠ (μέσα Ἀπρίλη) ἐνοποιήθηκαν ὅλες οἱ ὁμάδες ὅταν ἔγινε μιὰ κοινή συνάντηση Τσεκούρα - Πανταζόπουλου - Τσάκκα - Παπαγιαννόπουλου καί τελικά συγκολλήθηκε ἓνας ἐνιαῖος μηχανισμός μέ συγκεκριμένη δομή, λειτουργία, καθοδήγηση πού εἶχε σάν κοινό σημεῖο ἀναφορᾶς τήν ἀντίθεσή τους πρὸς τό Κίνημα. Ἐνδεικτικά λεγόταν ὅτι ἀπέναντι στόν Παπανδρεϊκό μηχανισμό πρέπει νά ἀντιτάξου-

με τούς δικούς μας μηχανισμούς. ('Εδῶ πρέπει νά σημειωθεῖ ὅτι μεταξύ τους ὑπῆρχαν προσωπικές καί πολιτικές ἀντιθέσεις πού εἶχαν ὀξυνθεῖ στό ἔπακρο, γιά τό πιά ὁμάδα θά ἔλεγε τήν ΠΑΣΠ).

6. Τόν 'Ιούνιο μήνα ἔγιναν ἀλλεπάλληλες συγκεκριμένες προτάσεις σέ μέλη τοῦ Κινήματος γιά τήν εἰσοδό τους στή φράξια, διαβεβαιώνοντάς τους γιά τή σοβαρότητα καί τήν ἔχταση τῆς συνωμοτικῆς δουλειᾶς εἰδικά μέλος τοῦ κεντρικοῦ ὀργάνου παρακλήθηκε καί στή συνέχεια πρέστηκε ἔμμουνα γιά νά γράφει τήν πολιτική πλατφόρμα τῆς φράξιας.
7. Τόν 'Ιούνι μήνα ἔγινε ἐπίσκεψη τοῦ Ι. Τσεκούρα στό νοσοκομεῖο ὅπου νοσηλευόταν ὁ Γ. Τζάθας καί ἔγινε εὐρεία συζήτηση γιά τούς στόχους τῆς προσπάθειάς τους. 'Εκεῖνη τήν περίοδο πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση τῆς ὁμάδας μέ ἀντιπροσωπεῖα Τροτσκιστῶν καί διαμορφώθηκε κοινή γραμμή ἀντιμετώπισης τοῦ "Παπανδρεῖκοῦ μηχανισμοῦ".
8. Παράλληλα ἐντεινόταν ἡ προσπάθεια στρατολόγησης νέων μελῶν στή φράξια. Οἱ Πανταζόπουλος καί Τσεκούρας ἔκαναν ἀλλεπάλληλες προτάσεις σέ ὀρισμένους συντρόφους πού τό κατήγγειλαν.
9. 'Ο 'Ανδρέας Τσαμασιώτης σάν μέλος τῆς Π.Ν.Ε. Δυτικῆς Γερμανίας κυκλοφόρησε χωρίς ἔγκριση τῆς Π.Ν.Ε. εἰσήγηση στίς Τ.Ο. Γερμανίας ἐκμεταλλευόμενος τό πόστο του σάν ὑπεύθυνος διαφώτισης ὅπου ἐπέδωξε νά προλάβει τήν κατεύθυνση τῆς δουλειᾶς γιά τή συνδιάσκεψη. 'Η ἔδρα εἰσήγηση χρησιμοποιήθηκε σάν πολιτικό ντοκουμέντο ἀντισυγκέντρωσης στήν Παδοβα μέ σκοπό τήν κατάλυση τῆς Π.Ν.Ε. 'Ιταλίας.
10. Στό χῶρο τῆς Σπουδάζουσας Νεολαίας δημιουργήθηκε ἀπό τόν 'Ιούνι 5μελὴς κεντρική καθοδηγητική ὁμάδα ἀπό τούς Λύτρα, Χονδρό, Βουγιουκαλάκη, Σακκόπουλο, Χρονόπουλο πού μέ βάση τό τριαδικό σύστημα εἶχαν ἐντολή ἀπό τό ἀνώτερό τους ὄργανο πού ἦταν Τσάκας, Τσεκούρας, Πανταζόπουλος, Παπαγιαννόπουλος νά συγκροτήσουν συγκεκριμένους πυρῆνες μέσα στή Σπουδάζουσα ἢ τήν ΠΑΣΠ γιά τό ἔλεγχό του. ("Εγγραφή ἀναφορά μαζί μέ πολλά ἄλλα στοιχεῖα γιά τήν εἰδικώτερη δράση καί διχτύωση ἀπό Γ. Χρονόπουλο).
11. Τέλος ἡ προσπάθεια διάλυσης τῆς ὀργάνωσης τῆς Θεσσαλονίκης μέ πραξικοπηματικό ὀρισμό ἀπό μιά αὐτοαποκαλούμενη λαϊκή συνέλευση βάσης νέας Π.Ν.Ε. ἀποτελεῖ ἀπτή ἀπόδειξη γιά τή διαλυτική λειτουργία τῆς ὁμάδας. 'Η Ε.Γ. ἀντιμετώπισε τήν ἐξέλιξη στή Θεσσαλονίκη μέ εἰδική ἀπόφαση.